

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

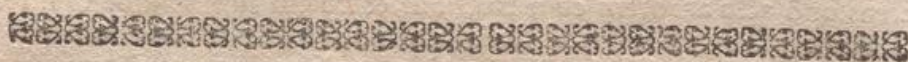
Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 31. & 32. lib. Numeri, in quibus describitur Victoria Israëliitarum de Madianitis reportata cum præda. Petitio Ruben, Gad & Manasse pro inhabitanda terra Jazer & Galaad.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

menta sine eorum delectu. Sicut porrò communis SS. PP. sententia docet; Martyriò corporali obtineri omnium peccatorum veniam, adeò, ut se injuriam probet Martyri teste S. Augustinò, qui pro illius salute Deo supplicet: ita pariter profitentur, per religiosam Professionem omnem pœnam auferri, in purgatorio aliàs subeundam. ò quàm felicem te igitur reputes Christiane Lector, si divinæ obsecutus vocationi, tam nobile vitæ genus elegisti, per emissa vota totus transiens in Dei servitium. Verùm, quò major est felicitas tui statûs, tantò major tibi accrevit in exsolvendis votis obligatio: si enim Deus cò rigore sibi impleri voluit vota, in veteri Testamento deposita, longè strictius exigit exsolvi vota, in novo Testamento emissa per actualem religiosi statûs Professionem. Vovebantur ibi, ut hoc cit. cap. testatur S. Script. res exigui momenti vel pretii, *animalia &c.* Vovebantur hîc res præstantissimæ, animæ videlicet & corpora hominum. Si juxta effatum M. Gregorii in Regist. ad Venant. Ille mortis periculo se dignum fecerat, qui eos, quos dederat nummos, Deo iterum abstulit: quanto periculo exponet se ille, qui non nummos fragilem & fluxam terræ materiam, sed ipsam Dei vivi Imaginationem, ei ad perenne servitium oblatam, præsumpserit votorum fractione auferre?

FASCICULUS XXVI.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 31. & 32. lib. Numeri, in quibus describitur Victoria Israëlitarum de Madianitis reportata cum præda. Petitio Ruben, Gad & Manasse pro inhabitanda terra Jazer & Galaad.

N. 168. Considera I.

QUòd sicut Moyse non potuerit antea morte sanctâ defungi, quàm felici pugnâ decertasset cum Madianitis hostibus: ita nullus Christianorum piâ morte

morte transeat ad æternitatem, nō victoriosam præmiserit pugnam contra Dæmonum assultus. Si autem teste S. Scripturā Proverb. 21. *Vir obediens loquetur victorias.* Planè non fortiozem ad devincendos ejusmodi hostes apprehendes armaturam Christiane, quam obedientiam. Hæc ipsa armatus Moyses ad eò felicē successu debellavit præfatos Madianitas, ut omnes eorum Mares occiderit. Obedientiæ & orationis studiosissimus ille Monachus, *Cuno* nomine, ad eò in mortis extremo conflictu roboratum se sensit: ut licet quindecim millia Dæmonum ad expugnandum eum confluerint, nihil tamen damni ab ipsis sit passus. Christus ipse solò obedientiæ gladiò mundum & tartarum prostravit. S. Joan. Climacus narrat, vidisse se in Monasterio quodam senes canitie venerandos, & annis seniò graves, ita ad obediendum, hucque & illuc discurrendum promptos & agiles, ut puerorum pedibus eos crederet incedere. Hos autem à se rogatos: quid tanto ex obedientiæ labore solatii hucusque retulissent? respondisse nonnullos: se hujus virtutis viâ ad profundissimam devenisse humilitatem, & hac mediante à plurimis tartarei hostis insultibus in tuto positos esse. Ita ille c. 4. de obed. Meritò igitur exclamat S. Greg. lib. 4. Reg. *Ceteris quidem virtutibus demones impugnamus, per obedientiam vincimus.* Atque hinc concludit: *Victores ergo sunt, qui obediunt, quia dum voluntatem suam aliis perfecte subjiciunt, ipsi lapsis per inobedientiam Angelis dominantur.* S. Catharina Sueciæ, cum aliquando infernalem Draconem gravissimâ contra se tentatione insurgere sensisset, ad potentissimam cœlorum Reginam supplex confugit. Et ecce! B. Virgo augustâ formâ comparet, non quidem per se ipsam latura auxilium afflictæ, sed datura salutare consilium, quò usâ vinceret. Alloquebatur ergo devotam sibi famulam paucis hæc verbis, dicens: *Matri, & Confessario tuo obedi.* Hoc consilium tibi pariter dictatum puta Christiane Lector, cujus vita aliud nihil, nisi continua cum tentationibus militia: ergò: ut tam periculoso in certamine cum S. Catharina Victor evadas, Parentibus tuis aut Superioribus exactissimam obedientiam præsta; nec minùs Confessarii tui imperiis acquiesce, vel maxime illis, quæ occasiones peccati propinquas fugere jubent: ne cum Principibus & Ducibus Judæorum, contra imperium expressum Moysis sceminas cædi subtrahentibus, te in pericula lapsus conjicias. Prophetam igitur imitare regium, in vitanda occasione mala tam obedientem, ut ad se hac super re strictissimè examinandum provocarit

Deum, inquit: *Interroga me, & cognosce semitas meas, & vide si via iniquitatis in me?* Psal. 138. Imiteris pariter Eliam Prophetam, qui licet in Prodigijs esset omnipotens, oris sui imperiò clauderet cœlos, ignem ad comburendos sacrilegos è nubibus adduceret, haberet promptissimos ad sua obsequia Angelos, castitatis & continentix donò maxime præfulgeret, & cum Deo ipso mirâ uteretur amicitia, Jezabeli nolebat colloqui, ne alicui lapsus periculo se committens, tartareis hostibus ad se vincendum monstraret viam.

N.169. *Considera 2.* Quàm multos socios modernò tempore numerent filii Ruben & Gad, qui neglectâ, vel parùm estimatâ promissionis terrâ, melle & lacte uberius fluente, petierant à Moysè cit. capitis v. 5. Sibi concedi terram Jazer & Galaad possidendam, hujus petiti causam assignantes, in eo positam: quòd abundant *jumentis &c.* ita pro dolor! plurimi Christianorum, quos inter forsàn tu non possemus, nihili curant cœlestem Patriam, ad quam omnes vocamur, æternùm possidendam: dummodo illi in Mundo Bonis abundant. Hoc autem ea pariter contingit ex causa, quòd nutrant multa *jumenta* passionum & affectuum inordinatorum, avaritiæ, luxuriæ, intemperantiæ &c. quæ copiosò terrenarum deliciarum passu cupiunt hic saturare. Nonne tales meritò in se divinam provocant vindictam, nunquam cum Israëlitis viatoribus visuri promissum Chanaan, sed in deserto æternæ damnationis variis tormentis & miseriis affligendi? respisce ergò Christiana anima, tot graviter errantium exemplis perterrita! quid commune cum terra tibi, quæ prosteris genus de cœlo? cultrò mortificationis macla *jumenta* passionum tuarum, ne ea cum tantò salutis tuæ dispendiò nutrire cogaris. Imperat Moyses filiis Israël v. 35. cap. 33. ut dispergant cunctos habitatores terræ. His mandatis moraliter acceptis morem geras, dispergendò cunctas passiones terrenis rebus affixas, confringendò etiam *titulos & statuas* vanarum phantasmatum, quæ caput tuum occupant, & à cœlestibus avocant. Promisit tibi Deus Regnum, sed quod vim patitur, à solis rapiendum violentis. Nec ipsis Angelis concessum est hoc Regnum absque labore, quare Lucifer Isaïæ c. 14. exclamans: *Super Asira Dei exaltabo solium meum, sedebo in monte Testamenti, ocius divinum audiit fulmen: Veruntamen in Infernum detraheris in profundum lacu.* Ecce! sessionem quietam cum appetat, in cœlesti Regno absque prævio labore possidendam, hinc expellitur æterno subditus labori. Quando Christus Dominus

minus

minus cum insigni comitatu cœlum ascendit, resonabant voces istæ: *Attollite portas principes vestras, & elevamini porta aternales, & introibit Rex gloria?* Psal. 23. Attamen non prius portæ videbantur aperiri, antequam præmissa quæstio: *Quis est iste Rex gloria?* per Responsum hoc: *Dominus virtutum ipse est Rex gloria.* Fuerit soluta. Ergo Regnum Dei ne Ipse quidem naturalis hæres absque calcato mundo & superatâ passione consequitur. Optimè igitur cum Seneca in consolat. ad Martiam cap 17. dixerit: *Delibera tecum, & perpende: quid velis? ut in illa venias, per ista exeundum est.* Regnum cœleste cum Christo assequi cupis, sed viam, quam trivit ipse, fugere non debes. Deliciis aternis cum ipso frui appetis: sed adversa cum Ipso perpeti non recuses. Sedere cum ipso affectas, sed hîc inter oppropria infractus cum ipso stare debes.

Doctrina 2.

Desumpta ex residuis capitibus lib. Numeri, in quibus describitur lex de urbibus Levitarum & fugitivorum. Lex de conjugio non ineundo cum diversa Tribu.

Considera I. **D**Eum non absque speciali Mysterio imperasse, omnes N. 170. Civitates Refugii ab unica Tribu Levi dependere debere; ut videlicet homines alienum sanguinem fundentes à Levitis suscepti, in loco tuto ponerentur, non tantum vitam corporis, sed & animæ apud eos reperturi. Quod olim fuerant civitates refugii, nunc sunt moraliter loquendô, Confessionalia, quæ soli Sacerdotes præsidet. Ad hæc peccatrix anima post commissum non simplex tantummodo homicidium, sed immanè ac barbarum illud filii Dei parricidium ablegatur, per dolorosam peccati confessionem in tuto ponenda. Cur ergo Christiane peccator non illicò post perpetratum tale nefas refugis ad isthoc asylum? repones forsân: à verecundia tibi viam præcludi. ò quàm inanis & stolidus est hæc remora! audi Chrysostrum tibi respondentem; *Cur confunderis dicere, quod non es confusus perpetrare? cur vereris Domino indicare, quod non es veritus eò ipso præfente committere?* de Sacerdotibus Levitarum vices in confessionalis asylo agentibus testatur Oseas c. 4. *Peccata populi mei comedent.* At quid per hoc aliud innuit divina Sapiencia; nisi peccata populi per confessionem